

KÖZBESZERZÉSI HATÓSÁG
KÖZBESZERZÉSI DÖNTŐBIZOTTSÁG
1026 Budapest, Riadó u. 5.
Tel.: 06-1/882-8594, fax: 06-1/882-8593
Elektronikus kapcsolattartás: kozbeszerzes.hu

Az ügy iktatószáma: D.17/16/2019.

A tanács tagjai: Dr. Kéri Krisztina közbeszerzési biztos, az eljáró tanács elnöke, Berekméri Ágnes közbeszerzési biztos, Dr. Puskás Sándor közbeszerzési biztos

A hivatalbóli kezdeményező: Kormányzati Ellenőrzési Hivatal
(Budapest, Tartsay Vilmos u. 13.)

A hivatalbóli kezdeményező képviselője: Dr. Zombori Gábor Pál kamarai jogtanácsos

A beszerző: Deák Jenő Kórház
(Tapolca, Ady E. u. 1-3.)

A beszerző képviselője: Dr. Hargitai László ügyvéd
Dr. Hargitainé Dr. Mezőfi Andrea ügyvéd
(Budapest, Frankhegy u. 11.)

A kérelmezett: A.F.T.-2000. Ipari és Kereskedelmi Kft.
(Tapolca, Béke utca 13.)

A beszerzés tárgya, értéke: Deák Jenő Kórház Krónikus Belgyógyászati épületének energetikai felújítása nyílászárók cseréjével – 24.714.640.-Ft

A Közbeszerzési Döntőbizottság (a továbbiakban: Döntőbizottság) a Közbeszerzési Hatóság nevében meghozta az alábbi

H A T Á R O Z A T –ot.

A Döntőbizottság megállapítja, hogy a beszerző megsértette a közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLI. törvény (a továbbiakban: Kbt.) a Kbt. 19. § (3) bekezdésére tekintettel a Kbt. 4. § (1) bekezdését.

A Döntőbizottság a beszerzővel szemben a közbeszerzési eljárás jogtalan mellőzése miatt 500.000.- Ft, azaz ötszázezer forint bírságot szab ki.

A Döntőbizottság a Kbt. 165. § (2) bekezdés g) pontja alapján hivatalból megállapítja, hogy a beszerző és a kérelmezett között 2017. december 22. napján megkötött vállalkozási szerződés a Kbt. 137. § (3) bekezdésben foglalt feltételek fennállására tekintettel nem semmis.

A Döntőbizottság a Kbt. 137. § (1) bekezdése szerinti jogsértés megállapítására, valamint arra tekintettel, hogy megállapította, miszerint a szerződés a Kbt. 137. § (3) bekezdésében foglalt feltételek fennállására tekintettel nem semmis, ekként az érvénytelenség Kbt. szerinti jogkövetkezményei körében a Kbt. 165. § (7a) bekezdésében foglaltakra tekintettel a beszerzővel szemben további 500.000.- Ft, azaz ötszázezer forint bírságot szab ki.

A Döntőbizottság felhívja a beszerzőt, hogy a bírságok összegét a határozat kézbesítésétől számított 15 napon belül a Közbeszerzési Hatóság Magyar Államkincstárnál vezetett 10032000-01040360-00000000 számú központosított beszedési számlájára átutalással teljesítse.

A jogorvoslati eljárás során felmerült további költségeiket a felek maguk viselik.

A határozat ellen fellebbezésnek nincs helye. A határozat ellen a Fővárosi Törvényszék előtt közigazgatási per indítható, a határozat kézbesítésétől számított tizenöt napon belül. A keresetlevelet a Fővárosi Törvényszékhez címezve, de kizárólag a Döntőbizottsághoz kell elektronikus úton benyújtani. A keresetlevél benyújtásának a határozat végrehajtására/közigazgatási cselekmény hatályosulására nincs halasztó hatálya.

I N D O K O L Á S

A jogorvoslat alapjául szolgáló tényállás

1. A beszerző és a Nemzeti Egészségbiztosítási Alapkezelő között 2017. december 18. napján létrejött az E5232/450-4/2017. számú Támogatási Szerződés. A támogatás célja egyrészt a Deák Jenő Kórház Krónikus Belgyógyászati épületének energetikai felújítása nyílászárók cseréjével – összesen 30.000.000.-Ft, másrészt az Energetikai és klímafejlesztés a Deák Jenő Kórházban, 22 db split klíma telepítésével – összesen 7.439.912.-Ft – erejéig. Az így kapott támogatási összeg mindösszesen 37.439.914.- Ft volt.

2. A beszerző és a kérelmezett 2017. december 22. napján vállalkozási szerződést kötött a Deák Jenő Kórház Krónikus Belgyógyászati C épületének homlokzati nyílászárói cseréjének megvalósítására. A szerződő felek a szerződés 3. pontjában a vállalkozói díjat nettó 24.714.640.-Ft + 27 % Áfa összegben, a szerződés 5. pontjában a teljesítés határidejét 2018. május 31. napjában határozták meg.

A 2018. május 31. napján kelt teljesítést igazoló jegyzőkönyv szerint a kérelmezett a szerződés szerinti munkákat elvégezte, és a beszerző a vállalkozási díjat a szerződésben foglaltaknak megfelelő ütemezésben átutalta a kérelmezett részére.

3. A beszerző a 2017. december 22. napi szerződéskötést megelőzően 2017. november 20. napján három gazdasági szereplőtől kért be ajánlatot a Krónikus Belgyógyászati C épületének homlokzati nyílászárói cseréjére, mely gazdasági szereplők közül végül a legalacsonyabb összegű ajánlatot tevő kérelmezettel kötötte meg a 2. pontban hivatkozott szerződését.

A beszerző a beszerzés becsült értékéről szóló 2017. november 17. napján kelt nyilatkozata szerint a korábbi komplex, 2015. szeptember-október közötti beszerzés idején a Krónikus Belgyógyászati C épület nyílászáró cseréire adott ajánlatok értékét alapul véve határozta meg a beszerzés becsült értékét (23.731.173.-Ft), melynek figyelembevételével megállapította, hogy a beszerzés a közbeszerzési értékhatárt nem éri el.

4. A beszerző a kezdeményező részére 2018. november 29. napján megküldött nyilatkozata értelmében közbeszerzési eljárás lefolytatására nem került sor, hanem a Kbt. 4. § (3) bekezdése alapján a beszerző a nettó 1 millió forint becsült értéket elérő, de a nemzeti

közbeszerzési értékhatárokat el nem érő értékű beszerzésekre vonatkozóan előírt szabályok szerinti három gazdasági szereplőtől kért be ajánlatot a beszerzésének megvalósítására.

A hivatalbóli kezdeményezés

5. A hivatalbóli kezdeményező 2019. január 28. napján érkezett kezdeményezésében a Kbt. 152. § (1) bekezdés c) pontja alapján a Kbt. rendelkezéseibe ütköző magatartás, illetőleg mulasztás gyanúja miatt hivatalbóli eljárás megindítását kezdeményezte a beszerző ellen. A Döntőbizottság a jogorvoslati eljárást 2019. január 29. napján megindította.

6. A hivatalbóli kezdeményező előadta, hogy az egészségügyi szakellátást nyújtó közfinanszírozott szolgáltatók gazdálkodását segítő intézkedésről szóló 352/2017. (XI. 29.) Korm. rendelet 1. § (3) bekezdése szerinti támogatás jogszerű felhasználása tárgyában ellenőrzést folytat a Korm. rendelet 4. § (1) bekezdése alapján. A kezdeményező ennek keretében többek között az ÁEEK_NEAK_EMMI-2017/1. azonosító számú pályázati forrásból a beszerző részére – az egészségügyi szakellátást nyújtó szolgáltató, valamint a Nemzeti Egészségbiztosítási Alapkezelő, mint finanszírozó között 2017. december 18. napján létrejött E5232/450-4/2017. számú Támogatási Szerződés alapján – nyújtott struktúrátámogatás jogszerű felhasználásának ellenőrzését végezte el. A hivatalbóli kezdeményező ezen feladata ellátása során tárt fel szabálytalanságot.

7. A hivatalbóli kezdeményező kérte a Kbt. 19. § (3) bekezdés szerinti jogsértés megállapítását, ugyanis álláspontja szerint a beszerző az eljárás becsült értékének meghatározása során az egybeszámítási szabályokra nem volt figyelemmel. A hivatalbóli kezdeményező a jogsértés megtörténtének időpontjaként 2017. december 22. napját, azaz a kérelmezettel megkötött szerződés időpontját; a jogsértés tudomásra jutásának időpontjaként 2019. január 17. napját, azaz a beszerző által megküldött nyilatkozat időpontját jelölte meg.

A hivatalbóli kezdeményező hivatkozott a beszerző és a kérelmezett között 2017. december 22. napján létrejött vállalkozási szerződésre, mely vállalkozási szerződés a Deák Jenő Kórház Krónikus Belgyógyászati C épületének homlokzati nyílászárói cseréjének megvalósítására irányult. Előadta, hogy a szerződés megkötését – a beszerző 2018. november 29. napján részére megküldött nyilatkozat szerint – nem előzte meg közbeszerzési eljárás lefolytatása, hanem a beszerző a Kbt. 4. § (3) bekezdése alapján három gazdasági szereplőtől kért be ajánlatot a beszerzésének megvalósítására. Az eljárás eredményeként a beszerző a kérelmezettel kötötte meg szerződését.

A hivatalbóli kezdeményező hivatkozott továbbá a beszerző és az SZ-L BAU Építőipari és Kereskedelmi Kft. között 2018. május 28. napján, az intézmény C épület energetikai korszerűsítése tárgyában, nettó 27.441.298.-Ft értékben megkötött vállalkozási szerződésére is. Indokolásában előadta, hogy a beszerző 2019. január 17. napján küldött nyilatkozata szerint a beszerzőnek 2018. tavaszán nyílt lehetősége vis maior forrásból a C épület homlokzat szigetelésének megvalósítására, mely szerződéskötését a Kbt. 115. § (2) bekezdése szerinti közbeszerzési eljárás előzte meg. A beszerző a közbeszerzési eljárás becsült értékét a 2018. március 12. napon kelt nyilatkozatában – a 2017. december 18. napján kelt tervezői költségbecslés alapján – nettó 29.239.301.-Ft összegben határozta meg.

A hivatalbóli kezdeményező álláspontja szerint, figyelemmel arra, hogy a beszerző a kérelmezettel a C épület homlokzati nyílászárók cseréjére, valamint az SZ-L BAU Építőipari és Kereskedelmi Kft.-vel ugyanezen C épület energetikai korszerűsítése keretében a

homlokzatszigetelési munkára, valamint 5 db meglévő tetőablak cseréjére kötött szerződések szerinti kivitelezési munkálatok egymással műszaki, és gazdasági funkcionális egységet alkotnak, ezért a beszerzőnek a Kbt. 19. § (3) bekezdése alapján a két szerződés becsült értékét egybe kellett volna számítania.

A hivatalbóli kezdeményező ennek alátámasztásaként előadta, hogy mindkét szerződés tárgya a Kbt. 8. § (3) bekezdés a) pontja szerinti építési beruházásnak minősül (a Kbt. 1. mellékletben felsorolt tevékenységek egyikéhez kapcsolódó munka kivitelezése). Hivatkozott a Kbt. 17. § (5) bekezdésében, a Kbt. 19. § (3) bekezdésében foglaltakra, valamint a Közbeszerzések Tanácsának 2017. évi 95. számú Útmutatójában (a továbbiakban: Útmutató) foglaltakra és előadta, hogy álláspontja szerint annak megítélésére, hogy a becsült érték meghatározásával kapcsolatban fennáll-e a részekre bontás tilalma, elsődlegesen a műszaki-gazdasági funkcionális egység fennállásának vizsgálata szükséges. Mivel mindkét kivitelezés a beszerző ugyanazon, a Belgyógyászati C épületét érintette, így e körülmény már önmagában megalapozza a részekre bontás tilalmára vonatkozó szabályok alkalmazását. Kiemelte, hogy az Útmutató a beszerzések időbeli összefüggése, mint a beszerzések műszaki-gazdasági funkcionális egységét alátámasztó kiegészítő szempont kapcsán azt hangsúlyozza, hogy az időbeliség nem feltétlenül jelent teljes egyidejűséget, azaz a teljes egyidejűség nem feltétele a műszaki-gazdasági funkcionális egység fennállásának.

A hivatalbóli kezdeményező álláspontja szerint az, hogy a beszerző mindkét kivitelezést energetikai célú felújításként határozta meg, a beszerzések gazdasági egységét támasztja alá. Ezzel összefüggésben megemlítette, hogy a beszerző a kérelmezettel kötött szerződése szerinti beszerzésének becsült értékét a beszerző korábbi, hasonló tárgyra irányul beszerzéseinek elemzésével állapította meg. Előadta, hogy a beszerző ezen korábbi, a közbeszerzésekről szóló 2011. évi CVIII. törvény 122/A. §-a szerint lefolytatott közbeszerzési eljárás eredményeként ugyan szerződést kötött a nyertes ajánlattevővel, ugyanakkor a szerződés forrás hiánya miatt nem lépett hatályba, ezért annak teljesítésére nem került sor. Mindezeket figyelembe véve tehát megállapítható, hogy beszerzőnek a C épület homlokzati szigetelésére, és nyílászárói cseréjére vonatkozó beszerzési igénye már korábban, 2015. évben is fennállt, és ezen felül az is megállapítható, hogy a beszerző ezen munkálatokat egy közbeszerzés keretében kívánta megvalósítani.

A hivatalbóli kezdeményező álláspontja szerint a műszaki-gazdasági funkcionális egységet emellett alátámasztják a beszerző SZ-L BAU Építőipari és Kereskedelmi Kft.-vel megkötött szerződését megelőzően lefolytatott közbeszerzési eljárás műszaki dokumentációjában írtak is, melyben a beszerző konkrétan hivatkozik a kérelmezettel kötött szerződéssel megvalósított nyílászárók cseréjére, hiszen a műszakilag egymásra épülő és időben egymást követően megvalósított homlokzatszigetelés és nyílászáró csere munkálatok egyébként is csak együttesen alkalmasak a beszerzés céljának, az adott épület energetikai korszerűsítésének megvalósítására.

Ugyanakkor az a tény, hogy a kivitelezések külön forrásból valósulnak meg, a műszaki-gazdasági funkcionális egység megítélésakor nem bír jelentőséggel. Ezzel összefüggésben hivatkozott az Útmutatóban foglaltakra, mely szerint, amennyiben az ajánlatkérő az egységesnek minősülő beszerzését több támogatáspolitikai értelemben vett projektből finanszírozza, azok értékét önmagában a finanszírozás forrásának különbözőségére tekintettel jogszerűen nem bonthatja részekre.

Előadta, hogy a beszerző az SZ-L BAU Építőipari és Kereskedelmi Kft.-vel kötött szerződést megelőzően lefolytatott közbeszerzési eljárás során az ajánlattételre történő felkérésében akként nyilatkozott, hogy a 2018. évi költségvetésben a pénzügyi fedezet rendelkezésre áll, mégpedig az A-42/2017. (XII. 20.) EIRTB határozatszámú vis maior támogatásból. A hivatalbóli kezdeményező rögzítette, hogy az Emberi Erőforrások Minisztériuma kezelésében lévő Egészségügyi Intézmények Rendkívüli Támogatása megnevezésű fejezeti kezelésű előirányzat felhasználására javaslatot tevő Bizottság (EIRTB) határozata 2017. december 20. napján kelt, azaz a kérelmezettel a nyílászárók cseréjére megkötött szerződés (2017. december 22.) előtti. Mindez pedig azt támasztja alá, hogy nemcsak a beszerzési igény merült fel beszerzőnél egy időben, hanem a megvalósításhoz szükséges források is egy időben a rendelkezésére álltak.

8. A hivatalbóli kezdeményező kérte a Kbt. 16. § (1) bekezdés szerinti jogsértés megállapítását is, mivel álláspontja szerint a beszerző a beszerzés becsült értékének meghatározása során nem volt figyelemmel a Kbt. 16. § (1) bekezdésében foglaltakra. A hivatalbóli kezdeményező a jogsértés megtörténtének időpontjaként 2017. november 17. napját, azaz a kérelmezettel megkötött szerződés becsült értékének meghatározása alapjául szolgáló irat elkészítésének időpontját; a jogsértés tudomásra jutásának időpontjaként 2018. november 29. napját, azaz a beszerző hivatalbóli kezdeményező részére megküldött nyilatkozat időpontját jelölte meg.

A hivatalbóli kezdeményező előadta, hogy a beszerző – mint a Kbt. 5. § (1) bekezdés c) pontja szerinti szervezet – a Kbt. alanyi hatálya alá tartozik. A Kbt. 4. § (1) bekezdése szerint a Kbt. 15. § (1) bekezdése szerinti értékhatárokat elérő értékű közbeszerzési szerződés, illetve építési vagy szolgáltatási koncesszió megkötése érdekében a Kbt. 5-7. §-ban ajánlatkérőként meghatározott szervezetek a Kbt. szerinti közbeszerzési vagy koncessziós beszerzési eljárást kötelesek lefolytatni. A Közbeszerzési Hatóság Elnökének a 2017. január 1-jétől irányadó közbeszerzési értékhatárokról szóló Tájékoztatója (KÉ 2017. évi 6. szám, 2017. január 13.) szerint a nemzeti közbeszerzési értékhatár építési beruházás esetén 2017. évben 25 millió forint volt.

A hivatalbóli kezdeményező előadta, hogy a beszerző a kérelmezettel kötött szerződés szerinti beszerzésének becsült értékét a 2017. november 17. napján kelt irata szerint a korábbi, hasonló tárgyra irányuló beszerzéseinek elemzésével állapította meg nettó 23.731.173.- Ft összegben. A becsült érték megállapításának ezen módja a Kbt. 28. § (2) bekezdés g) pontja szerinti vizsgálati módnak feleltethető meg.

A beszerző az SZ-L BAU Építőipari és Kereskedelmi Kft.-vel kötött szerződés szerinti beszerzésének becsült értékét – a 2018. március 12. napján kelt, a becsült érték meghatározásáról szóló nyilatkozatában – a 2017. december 18. napján kelt tervezői költségbebecslés alapján nettó 29.239.301.-Ft összegben határozta meg. Ennek kapcsán az volt megállapítható, hogy a tervezői költségbebecslés a 2015. évben lefolytatott közbeszerzési eljárás során benyújtott nyertes ajánlat releváns munkanemei alapulvételével, de a 2015. évi ajánlati árakhoz képest mintegy 30% korrekciót alkalmazva rögzíti a beszerzés becsült értékét. Azonban a beszerző a nyílászárók cseréjére lefolytatott eljárása esetében szintén a 2015. évi közbeszerzési eljárás során benyújtott ajánlati árakat vette alapul, azonban ebben az esetben az árakat nem aktualizálta, azaz ezen beszerzésének becsült értékének meghatározásakor nem alkalmazta a 30%-os korrekciót, az árakat még az infláció mértékével sem indexálta, és ezzel a beszerzés becsült értéke az irányadó nemzeti közbeszerzési értékhatár, azaz a nettó 25 millió forint alatt maradt. Megjegyezte továbbá azt is, hogy a beszerzések becsült értékét

meghatározó dokumentumok mindössze egy hónap különbséggel születtek.

A hivatalbóli kezdeményező hivatkozott a Kbt. 16. § (1) bekezdésében foglaltakra, mely álláspontja szerint kétirányú kötelezettséget ír elő az ajánlatkérők részére. Egyrészt meghatározza a becsült érték megvizsgálásának időpontját, másrészt az ezen vizsgálati kötelezettség során figyelembe veendő releváns időszakot is, ami szerint a közbeszerzés megkezdésekor piaci árakat kell alapul venni. Így figyelemmel arra, hogy a beszerző a nyíltáru cseréjére irányuló beszerzésekor a Kbt. 28. § (2) bekezdés g) pontja szerint a korábbi, hasonló tárgyra irányuló szerződéseinek elemzése alapján történő becsült érték meghatározási módot választotta, a Kbt. 16. § (1) bekezdésében foglaltak alapján a beszerzésének becsült értékét aktualizálnia kellett volna a 2017. évi piaci árakhoz.

9. A hivatalbóli kezdeményező mindezek mellett kérte a Kbt. 4. § (1) bekezdés szerinti jogsértés megállapítását is, ugyanis álláspontja szerint a beszerző a kérelmezettel megkötött szerződésével a Kbt. 16. § (1) bekezdésére, a Kbt. 19. § (3) bekezdésére tekintettel a Kbt. 4. § (1) bekezdésében előírt közbeszerzési kötelezettségét is megsértette. A hivatalbóli kezdeményező a jogsértés megtörténtének időpontjaként 2017. december 22. napját, azaz a kérelmezettel megkötött szerződés időpontját; a jogsértés tudomásra jutásának időpontjaként 2019. január 17. napját, azaz a beszerző által megküldött nyilatkozat időpontját jelölte meg.

A hivatalbóli kezdeményező a beszerző 2019. január 17. napján kelt nyilatkozatában foglaltakra hivatkozott. E nyilatkozatában ugyanis a beszerző arra hivatkozott, hogy a 2017. november 29. napján megjelent pályázatban nem volt ismert az elnyerhető összeg nagysága, az viszont a rövid határidőkre való tekintettel kiderült, hogy közbeszerzési értékhatárt elérő pályázatot nem lehet benyújtani ilyen rövid idő alatt, hiszen év végéig kötelezettségvállalást (szerződést) kellett kötni a későbbiekben elnyert pályázati összegekre. Ezen indok ugyanakkor nem mentesítheti a beszerzőt a közbeszerzési eljárás lefolytatása alól, mivel egyrészt ilyen indokokat a Kbt. nem tartalmaz, másrészt a beszerző a támogatást a Nemzeti Egészségbiztosítási Alapkezelővel 2017. december 18. napján létrejött támogatási szerződésben foglalt célok megvalósítására 2018. június 30. napjáig használhatta fel, amely elegendő idő lett volna a közbeszerzési eljárás lefolytatásához.

10. A hivatalbóli kezdeményező a beszerző észrevételeiben foglaltakra előadta, hogy a források különbözősége nem bontja meg a beszerzések funkcionális egységét. Így nincs jelentősége annak, hogy a beszerző a második szerződés vis maior forrásának odaítéléséről szóló értesítést mikor kapta kézhez, és annak sem, hogy pontosan mely időpontban álltak a megvalósításhoz szükséges források a rendelkezésére. Hangsúlyozta, hogy az EIRTB döntés a beszerző részéről fennálló beszerzési, és támogatási igénye alapján született, illetve a beszerző beszerzési igénye már a döntés meghozatalát megelőző, a becsült érték felméréséről kelt irat, valamint végső soron a beszerző által 2015. évben lefolytatott közbeszerzési eljárása során is fennállt. Mindezek mellett vitatta, hogy közbeszerzési eljárást csak forrás meglétében lehet indítani, ugyanis a Kbt. 53. § (6) bekezdése lehetővé teszi a feltételes közbeszerzés lefolytatását – mint ahogy azzal a beszerző korábban, a 2015. évi közbeszerzési eljárás lefolytatása során is élt. Álláspontja szerint a Kbt. pedig nem tesz különbséget feltételes és nem feltételes közbeszerzések esetében a becsült érték számítása kapcsán, így a becsült érték meghatározása során minden esetben a beszerzéssel műszaki-gazdasági funkcionális egységet alkotó más beruházás értékét is figyelembe kell venni.

A hivatalbóli kezdeményező azzal kapcsolatosan, hogy a két szerződés időben is elkülönül egymástól, arra hivatkozott, hogy ténylegesen csak a szerződések megkötésének időpontjai

különülnek el, ugyanakkor a beszerzési igény egy időben merült fel. Emellett az érintett munkálatok műszaki funkcionális egységét támasztja alá az, hogy a kivitelezések megvalósítása időben egymást követte, mint egymásra épülő, műszakilag is egymásra utalt kivitelezések.

A hivatalbóli kezdeményező nem osztotta a beszerző azon álláspontját, miszerint a műszaki-gazdasági funkcionális egységet csak szolgáltatások esetében szükséges alapul venni, építési beruházás esetében nem. Ugyanis ez az értelmezés a Kbt. rendelkezéseivel nincs összhangban, mivel erre vonatkozóan a Kbt. 17. § (5) bekezdése kifejezett rendelkezést tartalmaz. Emellett a Kbt. 17. § (3) bekezdéséből azt a következtetést levonni, hogy a hivatkozott rendelkezés csak abban az esetben írja elő az érték egybeszámítási kötelezettséget, ha egyidőben mindkét beszerzésre megvolt a beszerző döntése és forrása, szintén téves, ugyanis a Kbt. ilyen előírást nem tartalmaz, és sem az egyidejű döntés, sem a források megléte nem feltétele az egy építési beruházás megállapíthatóságának. Mindezek mellett az egységes tervezés és döntés egyébként is csak, mint kiegészítő szempontok veendő figyelembe a funkcionális egység vizsgálatakor, mely egyebekben teljeült is, hiszen EIRTB döntés sem született volna meg a beszerző erre vonatkozó beszerzési, és támogatási igénye, azaz összességében a beszerző döntése hiányában. Azzal kapcsolatosan pedig, hogy a két szerződés tervezése is egy időre esett, a hivatalbóli kezdeményező időrendi sorrendben szedve ismertette a beszerzői cselekményeket.

A hivatalbóli kezdeményező mindezek mellett nem osztotta a beszerző azon álláspontját sem, mely szerint a homlokzati felújítás és a nyílászárócsere csak külön-külön valósítanának meg funkcionális egységet, illetve a szerződések által behatárolt kivitelezések csak az azokon belüli munkanemek (mint pl. nyílászáró kibontás és nyílászáró beépítés) szintjéig vizsgálendő. Álláspontja szerint a beszerző általi megközelítés a Kbt. részekre bontás tilalmát tartalmazó szabály kiüresítését eredményezi, és sem a kialakított joggyakorlattal, sem az Útmutatóban foglaltakkal nincs összhangban, mivel az Útmutató az ugyanazon épületen elvégzett, de különböző tartalmú építési munkák esetében is előírja azok értékének egybeszámítását. Emellett a Kbt. 19. § (3) bekezdése szerinti egy építési beruházás megítélését nem a beszerző döntéshozatalához, vagy a forrás rendelkezésre állásáról szóló tudomásszerzés időpontjához köti, így az egy beszerzést nem a beszerző egy döntésének meglétéhez kötött. A jogsértés megállapíthatósága nem attól függ, hogy az ajánlatkérői magatartásában a megkerülésre irányuló szubjektív szándék, illetve célzat tetten érhető. Ugyanis a számonkérhetőség alapja azon beszerzői magatartás, amely során a beszerző a Kbt. 17. § (5) bekezdése szerint műszaki-gazdasági funkcionális egységet alkotó építési beruházásainak becsült értékeit a Kbt. 19. § (3) bekezdésében írtak ellenére nem együttesen vette figyelembe. A becsült érték meghatározása során előadott szabályok betartása pedig nem zárta volna ki azt, hogy a beszerző két külön szerződést kössön a beszerzésének megvalósítására.

11. A hivatalbóli kezdeményező a beszerző eljárásjogi kifogásával kapcsolatosan cáfolta, hogy a kezdeményezése elkésett lenne. Előadta, hogy a hivatalbóli kezdeményezése a Kbt. 152. § (2) bekezdése szerinti szubjektív jogorvoslati határidőn belül került megküldésre valamennyi megjelölt joghely tekintetében, ekként kérte a kezdeményezésében megjelölt jogsértések érdemi elbírálását.

A hivatalbóli kezdeményező előadta, hogy a beszerző állításával szemben a Kbt. 16. § (1) bekezdése szerinti jogsértésről ténylegesen 2018. november 29. napján szerzett tudomást, ugyanis a beszerző a nyílászárók cseréje tárgyú beszerzése becsült értékének meghatározása

körében kelt nyilatkozatát ezen a napon küldte meg a hivatalbóli kezdeményező részére. Az helyálló, hogy a beszerző 2018. július 19. napján papír alapon megküldte az E5232/450-4/2017. számú támogatási szerződésének elszámolását, azonban az adatszolgáltatás részeként csak a nyílászárók cseréje tárgyban kötött szerződés, valamint a szerződéshez kapcsolódó számlák és teljesítési igazolások kerültek megküldésre. Egyéb dokumentumok ekkor még nem kerültek megküldésre.

Előadta, hogy a Kbt. 19. § (3) bekezdése, valamint a Kbt. 4. § (1) bekezdése tekintetében értékelhető releváns iratok ténylegesen – azaz a homlokzatszigetelés tárgyában kelt szerződés és annak műszaki dokumentumai – 2019. január 17. napján érkeztek meg a hivatalbóli kezdeményezőhöz. Ezzel összefüggésben vitatta, hogy ezen időpontot megelőzően a homlokzatszigetelés tekintetében kelt szerződés a rendelkezésére állt volna, ugyanis a beszerző által hivatkozott elektronikus webhelyen ezen szerződés nem volt letölthető, és a szerződés vonatkozásában is csak olyan adatok jelentek meg (szerződés megnevezése, tárgya, értéke, szerződő felek), melyek jóval szűkebbek annál, minthogy ezek alapján a szerződések műszaki-gazdasági egysége megalapozottan megítélhető lenne. Mindezekkel összefüggésben megjegyzete, hogy nincs annak jelentősége, hogy a vizsgálat megkezdése mely időpontra tehető, ugyanis a Kbt. 152. § (1) bekezdése a szubjektív jogorvoslati határidő kezdetét a jogsértés tudomásra jutásához köti.

A beszerző észrevétele

12. A beszerző észrevételében vitatta a kezdeményezésben foglaltakat. Álláspontja szerint a hivatalbóli kezdeményező figyelmen kívül hagyta azt, hogy egyrészt semmi jele nem volt a nyílászárók cseréje idején annak, hogy a homlokzat szigetelésére is lesz forrása. Ennek okán a beszerzőnek, a nyílászárókat illető első beszerzésnél még nem volt mivel összeszámítani a beszerzését, ugyanakkor a második eljárása kapcsán az első beszerzésének értékét figyelembe vette. Másrészt a két szerződés időben is elkülönül egymástól (a második szerződés 5 hónappal későbbi), továbbá az első szerződés az ÁEEK_NEAK_EMMMI-2017/1 azonosító számú pályázati forrásból valósult meg, míg a második szerződés az A-42/2017. (XII. 20.) EIRTB határozat alapján kelt támogatási szerződés alapján biztosított (vis maior) forrásból.

13. A beszerző kiemelte, hogy ÁEEK_NEAK_EMMMI-2017/1 azonosító számú pályázat kiírásában nem volt olyan feltétel, vagy bármilyen követelmény, miszerint a nyílászárók cseréjén felül a pályázónak a homlokzat szigetelését is meg kellene valósítania. Emellett a benyújtott pályázatában sem volt utalás arra, hogy a homlokzat szigetelését a beszerző tervezi, kívánja, vagy esetleg szükségesnek tartja. Az, hogy korábban, a 2015. évben, amikor a beszerző egy komplett energetikai felújításra folytatott le feltételes közbeszerzési eljárást, de az pályázati forrás hiányában nem valósult meg, ebbe utólag belemagarázni azt, hogy a későbbi két beszerzése egybeszámítandó, megalapozatlan.

14. A beszerző hivatkozott arra is, hogy az első szerződés alapján ténykérdés, hogy a nyílászárók cseréjével egy tartósan használható homlokzat jött létre. A nyílászárók cseréjével a homlokzat használhatósága nem változott, így amennyiben a homlokzat 1-2 év múlva lett volna felújítva, az sem okozott volna gondot. Mindezek mellett az, hogy a nyílászárók cseréjének teljesítése (2018. május 31.), valamint a homlokzati szigetelés befejezése (2018. október 31.) között mindösszesen 5 hónap telt el, a kezdeményező iratban lévő időbeli összefüggésként nem értelmezhető. Ezen belül az sem értelmezhető időbeli összefüggésként, hogy az első szerződés végteljesítése (2018. május 31.) és a második szerződés megkötése (2018. május 28.) között mindössze három nap eltérés volt. A beszerző álláspontja szerint

amennyiben az időbeliségnek valami relevanciája lehetne, az a két beszerzés egyidejűsége, a két szerződés szerinti teljesítés egyidejűsége, mely a jelen esetben nem áll fenn.

15. A beszerző jogi érvelése körében a Kbt. 19. §-ában foglaltakra előadta, hogy álláspontja szerint a Kbt. 19. § (3) bekezdésében a jogalkotó csupán a szolgáltatás megrendelése esetében írja elő a műszaki és gazdasági funkcionális egység alapul vételét. Ezzel szemben építési beruházás esetében az egybeszámítási kötelezettség az egy építési beruházás részekre bontottsága, több szerződés útján történő megvalósulása során áll be.

16. Álláspontja szerint a hivatalbóli kezdeményező akkor lépett volna fel alappal, amennyiben bizonyította volna, hogy egy időben mindkét beszerzésre megvolt a döntése és a forrása, mely a tárgyi esetben igazoltan nem állt fenn. A beszerző e körben hivatkozott arra, hogy a vis maior döntés ugyan 2017. december 20. napi keltezésű, ugyanakkor erről a beszerző akkor értesítést nem kapott, így információja sem volt arról, hogy a támogatást elnyerte. Emellett az aláírt szerződést is 2018. március 2. napján kapta kézhez, melynek melléklete az EIRTB határozat, és az átutalás is csak 2018. március 28. napján érkezett meg a beszerző számlájára. Mindezek mellett a megküldött támogatási szerződés iktatószáma is 2018. évi (AEEK/13849-1/2018), ahogy a beszerző iktatószáma is (21-45-1/2018), melyek szintén azt igazolják, hogy a beszerző 2017. decemberében nem tudhatott a támogatásról. Mindezek mellett álláspontja szerint semmi sem támasztja alá azt, hogy a nyílászárók cseréje tárgyú beszerzésnek 2017. novemberi előkészítése során realitása lett volna a 2017. december 20. napi EIRTB határozatnak.

17. A beszerző elsődlegesen arra hivatkozott, hogy volt egy önmagában külön meghozott első döntése, amikor a beszerzését még nem volt mivel egybeszámítani. Másodlagosan arra, hogy akkor sem kellett volna a beszerzéseit egybeszámítani, amennyiben egy döntése született volna a két beszerzéséről, illetve egyidejűleg született volna döntés. A beszerző ez utóbbiak vonatkozásában hivatkozott az Útmutatóban foglaltakra. E körben előadta, hogy a műszaki-funkcionális egység nem úgy értendő, hogy két párhuzamos építési beruházás önmagában attól egybeszámítandó, hogy mindkét esetben valamiféle – jelen esetben energetikai – célról van szó. Az uniós bírósági gyakorlata és az Útmutató helyes értelmezése alapján ugyanis az olyan szolgáltatásokat, építési munkákat kell egybeszámítani, amelyek ugyan különböző természetűek, de egy funkcionális célt szolgálnak. Így például tilos úgy egy építés beruházást részekre bontani, hogy külön-külön beszerzéssel történik a nyílászárók kibontása, deponálása, az új nyílászárók beépítése, jóllehet ezek egyazon funkciót – nevezetesen egy adott homlokzat nyílászáróinak a cseréjét – valósítják meg.

18. A beszerző álláspontja szerint a hivatalbóli kezdeményező nem adta aggálytalan magyarázatát annak, hogy a szóban forgó két beszerzést – melyek külön-külön komplett funkcionalitást valósítanak meg – miért kell az energetika magasabb funkcionális egységre tekintettel még „felülegyeszámítani”. Álláspontja szerint az, hogy egy épületről van szó, még nem jelent funkcionális egységet. Továbbá habár a nyílászárók kicserélésével a homlokzat felújítása egy-két évet várhatott volna, mégis a beszerző nem akkor szerez be, amikor szeretne, hanem akkor, amikor forrást kap rá. Mindezek mellett hangsúlyozta, hogy a hivatalbóli kezdeményező által sem vitatott, hogy nem egy döntés született a két beszerzésről.

19. A beszerző előadta, hogy nem léteik egy olyan döntés, aminek keretében a beszerző az egy beszerzését részekre bontott volna. E körben előadta, hogy álláspontja szerint ügyszempontú jelentősége van annak, hogy a beszerző a vis maior forrásának odaítéléséről szóló értesítést mikor kapta kézhez. Emellett csak akkor van jogsértés, ha van egy adott beszerzés, egy adott

döntés, amit a beszerző ténylegesen részekre bontott volna. Álláspontja szerint ennek bizonyítékául a hivatalbóli kezdeményezőnek ki kellett volna munkálnia azt az időpontot, amikor az a bizonyos egy döntés meghozható lett volna az egy beszerzésről – a kettő beszerzés helyett –, mely jelen esetben a hivatalbóli kezdeményező részéről elmaradt.

20. A beszerző hivatkozott arra is, miszerint nincs jelentősége annak, hogy a beszerző részéről fennálló beszerzési és támogatási igény mikor volt meg, hiszen a hatályos Kbt. a részekre bontás tilalmát rögzíti, szemben a korábbi egybeszámítási kötelezettséggel, mely utóbbi operált csupán az igény felmerülésével. Előadta, hogy jelen esetben ugyanis az az ügydöntő tényállási elem, hogy volt-e a beszerző olyan helyzetben, amikor a jelen jogorvoslati eljárás tárgyát képező két beszerzéséről egy időben, a források egyaránt rendelkezésre állása (nem csak ígért, nem csak remélt volta) mellett jogszerűen hozhatott volna egy döntést – az ablakok, és homlokzat tekintetben – és ezen lehetősége ellenére részekre bontotta a beszerzését. Álláspontja szerint a források különbözősége egyrészt megbontja a funkcionális egységet, másrészt a forrás megléte is lényeges elem, hiszen a közbeszerzési eljárást is csak forrás meglétében lehet indítani. Emellett helytelen a hivatalbóli kezdeményezőnek az az érvelése miszerint a funkcionális egységet támasztaná alá az, hogy a kivitelezések időben egymást követték, és hogy kizárólag a szerződések megkötésének időpontjai különülnek el, ám a beszerzőnél a beszerzési igény – figyelemmel EIRTB döntés megszületésére – egy időben merült fel.

21. A beszerző álláspontja szerint az nem vezethet helyes joggyakorlathoz, amennyiben a beszerző feltételes közbeszerzések sokaságát indítaná meg. Ezen visszalépéssel járó közbeszerzési eljárások kivételes helyzetre és nem általános beszerzési gyakorlatra alkalmazandók. Figyelemmel emellett arra, hogy a beszerzőnek egy adott pillanatban még nincs arról tudomása, hogy egy adott támogatást elnyer, és mégis feltételes közbeszerzési eljárást indít, álláspontja szerint joggal való visszaéléshez vezetne, mely nem utolsó sorban komoly káoszt okozna. Kifogásolta, hogy a hivatalbóli kezdeményező nem támasztotta alá azt, hogy a beszerző a rendeltetésszerű joggyakorlás keretében a nyílászárók cseréje tárgyú beszerzésének előkészítése során olyan közbeszerzési eljárást indíthatott volna, mely a homlokzatszigetelés tárgyára is kiterjedt volna, amit álláspontja szerint a hivatalbóli kezdeményező a kérelmében elvárásként fogalmaz meg.

22. A beszerző továbbá arra is hivatkozott, hogy amennyiben a szerződés megkötésére 2017. december 31. napjáig nem került volna sor, úgy az E5232/450-4/2017. számú támogatási szerződés keretében megítélt pályázati pénz elveszett volna, azt a beszerzőnek vissza kellett volna fizetnie. Emellett a beszerző külön nyilatkozatot tett arra vonatkozóan, hogy álláspontja szerint a nyílászárók cseréje tárgyában kötött szerződésének teljesítéséhez kiemelkedően fontos közérdek fűződik, ugyanis az érintett épület az aktív belgyógyászati betegellátást szolgálja, ötvenötezer lakos területi ellátási kötelezettsége körében.

23. A beszerző eljárásjogi kifogásként előadta, hogy a beszerző a hivatalbóli kezdeményező részére 2018. július 12. napján, azaz a legelső adatszolgáltatás során előterjesztette a nyílászárók cseréjére vonatkozó szerződését, számlákkal, banki bizonylatokkal és szöveges beszámolóval együtt. Erre tekintettel helytelen az az állítás, miszerint a hivatalbóli kezdeményező a Kbt. 16. § (1) bekezdésének megsértéséről 2018. november 29. napján szerzett tudomást, mely napon beszerző a nyílászárók cseréjére kötött szerződésének becsült érték meghatározása alapjául szolgáló iratot megküldte.

24. A beszerző továbbá aggályosnak találta a hivatalbóli kezdeményező azon hivatkozását is, miszerint 2019. január 17. napján szerzett volna tudomást a Kbt. 19. § (1) bekezdése és a Kbt. 4. § (1) bekezdésébe ütköző jogsértésről, mely napon a beszerző a homlokzat szigetelése tárgyában kötött szerződét a hivatalbóli kezdeményező részére megküldte. Ugyanis állítása szerint egyrészt a hivatalbóli kezdeményező a 2019. január 10. napján kelt harmadik hiánypótlási felhívásban kifejezetten hivatkozik e szerződés vonatkozásában arra az elérhetőségre, ahonnan a szerződés letölthető. Másrészt a hivatalbóli kezdeményező nem adta elő, hogy pontosan mikor kezdte meg a vizsgálatát és annak előkészítését és e kezdeti szakaszban miért nem töltötte le a hozzáférhető szerződést. Erre tekintettel tehát kétséges, hogy egy publikus szerződés megküldési időpontja lenne releváns, ha az a kérdéses webhelyekre hónapok óta fel van töltve, sőt a megküldés kérése előtt már a webhelyen közölve volt.

A Döntőbizottság döntése és annak indokai

25. A Döntőbizottság rögzíti, hogy a kezdeményezésben vitatott szerződést közbeszerzési eljárás lefolytatása nélkül 2017. december 22. napján kötötték meg, így a kezdeményezés vizsgálata során a Kbt. ezen a napon hatályos rendelkezéseit kell alkalmazni.

26. A Döntőbizottság elsőként a beszerző eljárásjogi kifogásában foglaltakat vizsgálta meg, figyelemmel arra, hogy a beszerző álláspontja szerint a hivatalbóli kezdeményező a kezdeményezésben foglalt időpontokhoz képest korábban szerzett tudomást az általa megjelölt vélt jogsértések tekintetében.

27. A Döntőbizottság a beszerző eljárásjogi kifogás tárgyában előadottakat az alábbi jogszabályi rendelkezések figyelembevételével bírálta el.

A Kbt. 152. § (1) bekezdés g) pontja szerint:

(1) A Döntőbizottság hivatalból indított eljárását a következő szervezetek vagy személyek kezdeményezhetik, ha a feladatkörük ellátása során e törvénybe ütköző magatartás vagy mulasztás jut tudomásukra:

g) a közbeszerzéshez támogatást nyújtó, illetve a támogatás felhasználásában jogszabály alapján közreműködő szervezet.

A Kbt. 152. § (2) bekezdés a)-b) pontja szerint:

(2) A Döntőbizottság hivatalból való eljárását az (1) bekezdés szerinti személy vagy szervezet a jogsértés tudomásra jutásától számított hatvan napon belül, de

a) legkésőbb a jogsértés megtörténtétől számított három éven belül,

b) közbeszerzési eljárás mellőzésével történt beszerzés esetén az a) ponttól eltérően a szerződés megkötésének időpontjától vagy, ha ez nem állapítható meg, akkor a szerződés teljesítésének bármelyik fél által történt megkezdésétől számított legfeljebb öt éven belül.

28. A Döntőbizottság rögzíti, hogy a következőes bírósági és döntőbizottsági gyakorlat alapján a tudomásra jutás időpontja nem azonos az ajánlatkérői, beszerzői döntések jogsértő jellegéről és azok bizonyítékairól való tudomásszerzés időpontjával. Tudomásra jutás alatt a jogsértő tényeknek a kezdeményező tudomására hozását kell érteni.

29. A jogorvoslati eljárás megindítására nyitva álló határidő megtartottságánál minden esetben vizsgálni kell a tudomásra jutás tényleges időpontját, mivel a Kbt. a jogsértésről való tudomásszerzéshez (illetve a jogsértés megtörténtéhez) köti a jogorvoslati jog megnyílását. A

Kbt. a vélelmezett jogsértések tekintetében benyújtandó kezdeményezések kapcsán objektív és szubjektív határidőt is megállapít. A jogalkotó egyrészt rögzített egy szubjektív határidőt akkor, amikor meghatározta, hogy a jogsértés tudomásra jutásától számított hatvan napon belül kell a kezdeményezést benyújtani, majd objektív határidőt is rögzít attól függően, hogy közbeszerzési eljárás mellőzéséről, vagy egyéb jogsértésről van-e szó.

30. A kezdeményezésben foglaltakból megállapítható volt, hogy a hivatalbóli kezdeményező a Kbt. 16. § (1) bekezdése tekintetében tudomásszerzés időpontjaként 2018. november 29. napját jelölte meg, míg a beszerző e tekintetében 2018. július 12. napjára hivatkozott, azaz arra a napra, amikor a E5232/450-4/2017. számú támogatási szerződés elszámolása tekintetében keletkezett iratokat megküldte a hivatalbóli kezdeményező részére.

31. A Döntőbizottság rögzíti, hogy a rendelkezésre álló dokumentumokból megállapítható volt, hogy az E5232/450-4/2017. számú támogatási szerződés vonatkozásában a beszerző 2018. július 19. napján a támogatási szerződés elszámolása tekintetében szolgáltatott iratokat, és a beszerző ennek keretében kizárólag a 2017. december 22. napján kötött szerződését, valamint a szerződéshez kapcsolódó számlákat és teljesítési igazolásokat küldte meg a hivatalbóli kezdeményező részére. A beszerző ezt követően a 2018. november 29. napján adatszolgáltatása keretében küldte meg a hivatalbóli kezdeményező részére a nyilászárók cseréje tárgyú beszerzésének becsült érték meghatározása tárgyában kelt nyilatkozatát, és a hivatalbóli kezdeményező e nyilatkozatokban foglaltakból gyanítja a Kbt. 16. § (1) bekezdésének megsértését. Figyelemmel arra, hogy a kezdeményezés 2019. január 28. napján benyújtásra került, ekként a Döntőbizottság megállapította, hogy a hivatalbóli kezdeményezés a Kbt. 16. § (1) bekezdése tekintetében a Kbt. 152. § (2) bekezdése szerinti szubjektív határidőt megtartva került benyújtásra.

32. A kezdeményezésben foglaltakból megállapítható volt, hogy a hivatalbóli kezdeményező a Kbt. 19. § (3) bekezdése és 4. § (1) bekezdése tekintetében tudomásszerzés időpontjaként egységesen 2019. január 17. napját jelölte meg. A beszerző ezen időpontot ugyanakkor aggályosnak találta, mivel álláspontja szerint egyrészt a homlokzatszigetelés tárgyában 2018. május 28. napján kelt szerződése már korábban a hivatalbóli kezdeményező rendelkezésére állhatott, hiszen tudta, hogy az hol érhető el. Másrészt az sem ismert, hogy a vizsgálat és annak előkészítése mely időpontra tehető és hogy ezen szakaszban a hivatalbóli kezdeményező miért nem töltötte le az egyébként hozzáférhető szerződést.

33. A Döntőbizottság rögzíti, hogy vizsgálta azt a beszerzői állítást, miszerint a homlokzatszigetelés tárgyában kelt szerződése webes felületen ténylegesen elérhető lett volna, ezáltal annak rendelkezésre állása a hivatalbóli kezdeményező által előadott időponthoz képest korábban történt volna. A Döntőbizottság ennek keretében megtekintette a beszerző honlap felületét, ez alatt pedig megtekintette a beszerző közbeszerzések kapcsán nyilvánosan elérhető adatait. Megállapítható volt, hogy a beszerző – figyelemmel az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény 37. § (1) bekezdésében foglaltaknak – elérhetővé tette azt a listát, melyen a beszerző 5 millió forint értéket elérő/meghaladó szerződésai megtalálhatóak voltak, ugyanakkor ezek a szerződések nem voltak elérhetőek, azokat a megadott felületről letölteni nem lehetett. A szerződések tekintetében csak egy a lista volt elérhető, mely kizárólag a szerződéskötés évét, a szerződés megnevezését, típusát és tárgyát, valamint a szerződő másik felet, illetve a szerződés értékét és a szerződés időtartamát tartalmazta. Mindezen adatok pedig nyilvánvalóan nem szolgálhattak arra, hogy a hivatalbóli kezdeményező az általa vélt jogsértésekről tudomást szerezzen.

34. A Döntőbizottság a rendelkezésre álló dokumentumokból megállapította, hogy a beszerző a homlokzatszigetelés tárgyában lefolytatott közbeszerzési eljárásának dokumentumait – beleértve a megkötött szerződést – a hivatalbóli kezdeményező felhívására 2019. január 17. napján szolgáltatotta. A Döntőbizottság osztotta a hivatalbóli kezdeményező azon álláspontját miszerint a vizsgálat megkezdésének nem volt jelentősége, ugyanis a Kbt. 152. § (2) bekezdésének rendelkezése egyértelműen a tudomásra jutás időpontjához és nem a vizsgálat megkezdésének időpontjához köti a jogorvoslatra nyitva álló határidő kezdetét. Figyelemmel tehát arra, hogy a kezdeményezés 2019. január 28. napján benyújtásra került, ekként a Döntőbizottság megállapította, hogy a hivatalbóli kezdeményezés a Kbt. 4. § (1) bekezdése és a 19. § (3) bekezdése tekintetében a Kbt. 152. § (2) bekezdése szerinti szubjektív határidőt megtartva került benyújtásra.

35. A Döntőbizottság a fentiekben kifejtett indokokra tekintettel a beszerző eljárásjogi kifogását elutasította és érdemben vizsgálta a hivatalbóli kezdeményezésben foglaltakat.

36. A hivatalbóli kezdeményező álláspontja szerint a beszerző a nyílászárók cseréje tárgyú beszerzésével megsértette a Kbt. 4. § (1) bekezdését, a Kbt. 16. § (1) bekezdését, valamint a Kbt. 19. § (3) bekezdését. A Döntőbizottság rögzíti, hogy a fenti jogszabályhelyek alkalmazása szorosan összefügg egymással, ezért a Döntőbizottság a kezdeményezésben foglaltakat egységében vizsgálta.

37. A Döntőbizottságnak a hivatalbóli kezdeményezésben foglaltakra tekintettel abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy a beszerző jogsértően járt-e el akkor, amikor a kezdeményezettel a Krónikus Belgyógyászati C épület homlokzati nyílászáró cseréjére közbeszerzési eljárás lefolytatása nélkül kötötte meg szerződését.

38. A Döntőbizottság a döntése meghozatala során az alábbi jogszabályi rendelkezésekre volt figyelemmel.

A Kbt. 2. (7) bekezdés első mondata szerint:

(7) E törvény szabályaitól csak annyiban lehet eltérni, amennyiben e törvény az eltérést kifejezetten megengedi.

A Kbt. 3. § 14. pontja szerint:

közbeszerzési szerződés: e törvény szerinti ajánlatkérő által, írásban megkötött, árubeszerzésre, szolgáltatás megrendelésre vagy építési beruházásra irányuló visszerthes szerződés.

A Kbt. 4. (1) bekezdése szerint:

(1) a Kbt. 15. § (1) bekezdése szerinti értékhatárokat elérő értékű közbeszerzési szerződés, illetve építési vagy szolgáltatási koncesszió megkötése érdekében az 5-7. §-ban ajánlatkérőként meghatározott szervezetek az e törvény szerinti közbeszerzési vagy koncessziós beszerzési eljárást kötelesek lefolytatni.

A Kbt. 5. § (1) bekezdése szerint e törvény alapján közbeszerzési eljáráslefoiytatására kötelezettek:

c) az állam, minden költségvetési szerv, a közalapítvány, a helyi önkormányzat, a helyi és országos nemzetiségi önkormányzat, a helyi és nemzetiségi önkormányzatok társulása, a területfejlesztési önkormányzati társulás, a térségi fejlesztési tanács.

A Kbt. 8. § (1) és (3) bekezdése szerint:

(1) Közbeszerzésnek minősül a közbeszerzési szerződés, valamint az építési vagy szolgáltatási koncesszió e törvény szerinti megkötése. A közbeszerzési szerződés tárgya árubeszerzés, építési beruházás vagy szolgáltatás megrendelése lehet.

(3) Az építési beruházás a következő valamely munka megrendelése (és átvétele) az ajánlatkérő részéről:

- a) az 1. mellékletben felsorolt tevékenységek egyikéhez kapcsolódó munka kivitelezése vagy kivitelezése és külön jogszabályban meghatározott tervezése együtt;
- b) építmény kivitelezése vagy kivitelezése és külön jogszabályban meghatározott tervezése együtt;
- c) az ajánlatkérő által meghatározott követelményeknek megfelelő építmény bármilyen eszközzel vagy módon történő kivitelezése.

A Kbt. 15. § (1)-(3) és (5) bekezdése szerint:

(1) A közbeszerzési és koncessziós beszerzési eljárások értékhatára:

a) európai uniós jogi aktusban meghatározott közbeszerzési és koncessziós beszerzési értékhatárok (a továbbiakban: uniós értékhatárok);

b) a központi költségvetésről szóló törvényben meghatározott közbeszerzési és koncessziós beszerzési értékhatárok (a továbbiakban: nemzeti értékhatárok).

(2) Az uniós értékhatárokat időszakonként az Európai Bizottság állapítja meg és teszi közzé az Európai Unió Hivatalos Lapjában.

(3) Az egyes beszerzési tárgyak esetében alkalmazandó nemzeti értékhatárokat a központi költségvetésről szóló törvényben évente kell meghatározni. Az egyes beszerzési tárgyak esetében alkalmazandó - (2) bekezdés szerinti európai uniós jogi aktusban meghatározott - uniós értékhatárokat a mindenkori költségvetési törvényben évente rögzíteni kell.

(5) A Közbeszerzési Hatóság az egyes beszerzési tárgyak esetében alkalmazandó uniós értékhatárokat, valamint nemzeti értékhatárokat, valamint a 19. § (4) bekezdés a) pontjában meghatározott értékhatárokat minden év elején közzéteszi honlapján. Ennek során az uniós értékhatárok, valamint a 19. § (4) bekezdés a) pontjában meghatározott értékhatárok forintban meghatározott összegét az Európai Bizottságnak az uniós értékhatárok nemzeti valutákban meghatározott összegére vonatkozó, az Európai Unió Hivatalos Lapjában közzétett közleményének megfelelően kell feltüntetni.

A Kbt. 16. § (1) bekezdése szerint:

(1) A közbeszerzés becsült értékén a közbeszerzés megkezdésekor annak tárgyáért az adott piacon általában kért vagy kínált - általános forgalmi adó nélkül számított, a 17-20. §-ban foglaltakra tekintettel megállapított - teljes ellenszolgáltatást kell érteni. Opcionális részt tartalmazó ajánlatkérés esetén a teljes ellenszolgáltatásba az opcionális rész értékét is bele kell érteni.

A Kbt. 19. § (1)-(3) bekezdései szerint:

(1) Tilos a becsült érték meghatározásának módszerét e törvény megkerülése céljával megválasztani.

(2) Tilos a közbeszerzést oly módon részekre bontani, amely e törvény vagy e törvény szerinti uniós értékhatárt elérő vagy meghaladó becsült értékű beszerzésekre vonatkozó szabályai alkalmazásának megkerülésére vezet.

(3) Ha egy építési beruházás vagy ugyanazon közvetlen cél megvalósítására irányuló szolgáltatásmegrendelés, illetve azonos vagy hasonló felhasználásra szánt áruk beszerzése részekre bontva, több szerződés útján valósul meg, a közbeszerzés becsült értékének

meghatározásához az összes rész értékét figyelembe kell venni. Szolgáltatás megrendelése esetében az ugyanazon közvetlen célra irányultság vizsgálatakor az egyes szolgáltatások műszaki és gazdasági funkcionális egységét kell alapul venni.

Magyarország 2017. évi központi költségvetéséről szóló 2016. évi. XC. törvény (a továbbiakban: 2017. évi C. törvény) 70. § (1) bekezdés b) pontja szerint a Kbt. 15. § (1) bekezdés b) szerinti nemzeti közbeszerzési értékhatár – kivéve a közszolgáltatói szerződésekre vonatkozó értékhatár – 2017. január 1. napjától 2017. december 31. napjáig építési beruházás esetében 25,0 millió forint.

A Kvtv. 71. § (2) bekezdése szerint a Kbt. 15. § (1) bekezdés a) pontjában meghatározott, az építési beruházásra vonatkozó uniós közbeszerzési értékhatár – kivéve a közszolgáltatói szerződésekre vonatkozó értékhatár – 2017. január 1. napjától 2017. december 31. napjáig 5 225 000 euró, amely a Közbeszerzési Hatóság elnökének tájékoztatója alapján 1.603.395.750.-Ft-nak felel meg.

39. A Kbt. – a közösségi irányelvekkel összhangban – részletesen meghatározza azokat a feltételeket, melyek alapján az adott beszerzésre kiterjed a közbeszerzési eljárás lefolytatásának kötelezettsége. A Kbt. rendelkezéseiből következően közbeszerzési eljárás lefolytatása kötelező abban az esetben, amennyiben a Kbt. 5-7. § szerinti ajánlatkérő szervezet, a Kbt. tárgyi hatálya alá tartozó beszerzési tárgy tekintetében, legalább a nemzeti közbeszerzési értékhatárt elérő vagy meghaladó értékű, visszterhes szerződést köt.

40. Mivel a fenti négy konjunktív feltétel közül, bármely feltétel nem teljesülése kizárja a közbeszerzési eljárás alkalmazásának kötelezettségét, ezért a Döntőbizottság az egyes feltételek meglétét külön-külön vizsgálta.

41. A Döntőbizottság első feltételként azt vizsgálta, hogy a beszerző a Kbt. 5. §-a alapján ajánlatkérőnek minősül-e. A Döntőbizottság rögzíti, hogy a beszerző Kbt. alanyi hatálya alá tartozása nem volt vitatott, a beszerző a Közbeszerzési Hatóság által vezetett közhiteles nyilvántartás szerinti ajánlatkérői azonosítója AK15874, a beszerző a Kbt. 5. § (1) bekezdés c) pontja szerint ajánlatkérőnek minősül.

42. A Döntőbizottság a második feltételként azt vizsgálta, hogy a beszerzés vonatkozásában a visszterhesség megállapítható-e. A teljesítést igazoló jegyzőkönyvben foglaltakból (teljesítési igazolás) megállapítható volt, hogy a beszerző által elfogadott teljesítési érték nettó 24.714.640.-Ft volt, mely megegyezett a szerződés 3. pontjában meghatározott összeggel. A Döntőbizottság mindezek alapján megállapította, hogy a beszerző és a kérelmezett viszonyában a teljesítéssel ellenszolgáltatás állt szemben, ezért a beszerzés visszterhesnek minősül.

43. A Döntőbizottság harmadik feltételként azt vizsgálta, hogy a beszerzés beleillik-e a közbeszerzési tárgyak valamelyikébe. A Döntőbizottság a rendelkezésre álló dokumentumokból megállapította, hogy a vizsgált szerződés alapján történő beszerzés a Kbt. 8. § (3) bekezdése szerinti építési beruházásnak minősül, a Kbt. 8. § (3) bekezdés a) pontja alapján a Kbt. 1. mellékletében felsorolt tevékenységek egyikéhez kapcsolódó munkák kivitelezésére vonatkozott.

44. A Döntőbizottság negyedik feltételként a beszerzés értékét vizsgálta, valamint azt, hogy a beszerző a Kbt.-ben előírt szabályok szerint határozta-e meg a beszerzése értékét, illetve, hogy a beszerzés értéke meghaladta-e a közbeszerzési értékhatárt.

45. A Döntőbizottság rögzíti, hogy a Kbt. 16. §-a rendelkezik a közbeszerzés becsült értékének meghatározási szabályai felől. Lényeges, hogy az eljárás becsült értéknek meghatározása kiemelkedő jelentőséggel bír, ugyanis az ajánlatkérői szervezet ennek ismeretében hozhat megalapozott döntést arról, hogy a beszerzése megvalósítására közbeszerzési eljárást kell-e lefolytatnia, és amennyiben igen, úgy a Kbt. mely része szerint kell eljárnia. A becsült érték megállapításának következményei minden esetben az ajánlatkérőt terhelik, ezen ajánlatkérői felelősség alól semmilyen körülmények között sem mentesülhet.

46. A Kbt. 17. § (5) bekezdése a Kbt. 16. §-ához további szabályokat rendel az építési beruházások becsült értékének számítása vonatkozásában. A Kbt. 17. § (5) bekezdése alapján ugyanis az építési beruházás becsült értékét úgy kell megállapítani, hogy a teljes – műszaki és gazdasági szempontból funkcionális egységet képező – építési beruházásért járó ellenértéket kell figyelembe venni, azaz az olyan építési beruházás-részeket, amelyek műszaki és gazdasági szempontból funkcionális egységet képeznek egy építési beruházásnak kell tekinteni. Mindezek mellett a Kbt. 19. § (3) bekezdése alapján, ha egy építési beruházás részekre bontva, több szerződés útján valósul meg, úgy a közbeszerzés becsült értékének meghatározásához az összes rész értékét figyelembe kell venni. E szempontokat figyelembe véve a hatályos uniós és hazai szabályok is azt követelik meg, hogy az ajánlatkérő ne bontson részekre olyan közbeszerzéseket, amelyek funkcionális megközelítésben egy egységes beszerzésnek minősülnek. Amennyiben azonban a műszaki-gazdasági funkció egysége, mint fő szempont tekintetében nem tehető egyértelmű megállapítás, úgy további kiegészítő szempontok is segítségül szolgálhatnak, melyek különösen az egységes tervezés és döntés, ugyanazon ajánlatkérő személye, azonos jogalap és azonos feltételek a szerződés megkötésekor, valamint az időbeli összefüggés.

47. A hivatalbóli kezdeményezésében foglaltak értelmében a kezdeményező egyrészt az ugyanazon épületre vonatkozó építési beruházások becsült értékének egybefoglalásának hiányát és ebből adódóan a közbeszerzési eljárás jogtalan mellőzését, másrészt a jogorvoslati eljárással érintett beszerzés becsült érték meghatározási módját kifogásolta.

48. A Döntőbizottság a fentiekre tekintettel vizsgálta a beszerző jelen jogorvoslati eljárással érintett beszerzést, valamint a beszerző energetikai korszerűsítés tárgyában lefolytatott közbeszerzési eljárása keretében megvalósított beszerzését.

49. A Döntőbizottság a fenti beszerzések vizsgálata során azt állapította meg, hogy a szerződések tárgya műszakilag funkcionális egységet képeznek, a szerződések alapján elvégzendő építőipari kivitelezési munkák ugyanazon épület energetikai korszerűsítését célozták.

A vizsgált szerződések műszaki-gazdasági funkcionális egységét bizonyítják a szerződések keretében kivitelezendő építési munkákat meghatározó műszaki leírások tartalma. A kezdeményező hivatkozásának megfelelően a műszaki-gazdasági funkcionális egységet támasztja alá is, hogy a beszerző előtt a két beszerzés megkezdését megelőzően ismert volt a Belgyógyászati C épület energetikai korszerűsítése. Ennek megítélése kapcsán a Döntőbizottság nem hagyhatta figyelmen kívül azt a tényt, miszerint a beszerző beszerzési igénye bizonyítottan már a 2015. évben felmerült, és ennek keretében közbeszerzési eljárást

folytatott le homlokzati korszerűsítés tekintetében, mely érintette a Belgyógyászati C épület nyílászáróinak cseréjét, valamint a homlokzat és a födém hőszigetelését. Megvizsgálva a korábbi közbeszerzési eljárás dokumentumait, a jelen jogorvoslati eljárással érintett beszerzés, valamint a homlokzatszigetelés tárgyában lefolytatott közbeszerzési eljárás dokumentumait, megállapítható volt, hogy a korábbi és a később lefolytatott eljárások keretében megvalósítandó feladatok lényegében teljes egyezőséget mutatnak. Az is megállapítható volt, hogy a vizsgált beszerzések megvalósítása azt az egységes célt szolgálták, hogy a Belgyógyászati C épület energetikai korszerűsítése megvalósulhasson.

50. A Döntőbizottság egyetértett a hivatalbóli kezdeményezővel abban, hogy a források különbözősége önmagában még nem bontja meg a beszerzések funkcionális egységét. A Döntőbizottság emellett rögzíti, hogy a rendelkezésre álló dokumentumokból megállapítható volt, hogy a beszerző a két támogatás elnyerése érdekében egységesen 2017. decemberében gondoskodott, illetve mind a két támogatás elnyeréséről még ebben a hónapban tudomást szerezhetett – függetlenül attól, hogy a vis maior támogatási szerződés aláírt példányát a beszerző mikor vette kézhez és a támogatás kiutalására mikor került sor – valamint, hogy a két beruházás előkészítési folyamata is nagyobb részt egybeesett. Mindezen szempontokat figyelembe véve megállapítható volt, hogy míg előbbiek a források egyidejű rendelkezésre állást, addig az utóbbiak azt igazolták, hogy a vizsgált két vállalkozási szerződés csak a megkötésük időpontjában különült el egymástól és az érintett munkálatok műszaki funkcionális egység alátámasztásként volt értékelhető az, hogy a kivitelezések megvalósítása időben egymást követte.

51. A Döntőbizottság rögzíti, hogy nem fogadta el a beszerző a beszerző azon hivatkozását, miszerint a 352/2017. (XI.29.) Korm. rendelet szerint, annak érdekében, hogy a támogatástól ne essen el, 2017. december 31. napjáig szerződést kellett kötnie a nyílászárók cseréjére. Ugyanis egyrészt a Kbt. ilyen indokot nem tartalmaz, másrészt a hivatkozott Korm. rendelet három, egymástól jól elkülöníthető esetkört határozott meg arra, hogy milyen támogatásban – működési-, ösztönző-, és struktúratámogatás – részesülhetnek az egészségügyi szakellátást nyújtó közfinanszírozott szolgáltatók. A rendelkezésre álló dokumentumokból megállapítható volt, hogy a beszerző a Korm. rendelet 1.§ (3) bekezdése szerinti struktúratámogatás iránt nyújtott be támogatási kérelmet, melynek felhasználhatóságát a Korm. rendelet nem kötötte 2017. december 31. napjáig – ellenben a működési és ösztönző támogatásokkal (Korm. rendelet 2. § (1) bekezdése). Mindezek pedig azt támasztják alá, hogy a beszerzőnek lehetősége lett volna a homlokzati nyílászárók cseréjére közbeszerzési eljárást lefolytatni, hiszen a támogatási szerződés megkötésére 2017. december 18. napján került sor, és a támogatás felhasználhatósága nem volt 2017. december 31. napjához kötve.

52. A Döntőbizottság a fentiek alapján megállapította, hogy a beszerzőnek együttesen kellett volna figyelembe vennie a Belgyógyászati C épületet érintő nyílászárók cseréje és homlokzati hőszigetelés tárgyú szerződéseinek értékét.

A beszerző közbeszerzési eljárás lefolytatása nélkül a Belgyógyászati C épület nyílászárók cseréje tárgyban a kérelmezettel kötött szerződésében a vállalkozói díj mértékét nettó 24.714.640.-Ft összegben kötötte ki.

A beszerző közbeszerzési eljárás alapján a Belgyógyászati C épület homlokzatszigetelése és meglévő 5 db tetőablak cseréje tárgyban az SZ-L BAU Építőipari és Kereskedelmi Kft.-vel kötött vállalkozási szerződésben a vállalkozói díj mértékét nettó 27.441.298.-Ft összegben kötötte ki.

A fenti beszerzések egybeszámított értéke (nettó) 52.155.938.-Ft, amely meghaladja a Kvtv. 70. § (1) bekezdés bekezdésének b) pontja szerinti, 2017. évre építési beruházásokra irányadó nemzeti közbeszerzési értékhatárt, viszont nem haladja meg a Kvtv. 71. § (2) bekezdése szerinti, 2017. évre építési beruházásokra irányadó uniós közbeszerzési értékhatárt.

53. A Döntőbizottság a fentiek figyelembevételével megállapította, hogy a beszerzőnek a Belgyógyászati C épület nyílászáró cseréje tárgyú, a kérelmezettel 2017. december 22. napján megkötött vállalás szerződésére vonatkozóan valamely, a Kbt. Harmadik Része szerinti közbeszerzési eljárást kellett volna lefolytatnia, ezért a részekre bontás tilalmának megsértésére tekintettel jogsértően mellőzte a közbeszerzési eljárás lefolytatását. A beszerző magatartásaival megsértette a Kbt. 19. § (3) bekezdésére tekintettel a Kbt. 4. § (1) bekezdését.

54. A Döntőbizottság rögzíti, tekintettel arra, hogy a beszerző vizsgált beszerzésével kapcsolatban megállapította a közbeszerzési eljárás jogtalan mellőzését, így a Kbt. 16. § (1) bekezdésének megsértése körében előadottakat nem vizsgálta, ugyanis a Kbt. 19. § (3) bekezdése szerint a beszerző közbeszerzési eljárás lefolytatásának kötelezettsége kétségtelenül fennállt.

55. A Döntőbizottság a Kbt. 145. § (2) bekezdésében biztosított hatáskörében a Kbt. 165. § (2) bekezdés c) pontja alapján megállapította a jogsértés megtörténtét és a Kbt. 165. § (6) bekezdés a) pontja szerinti jogkövetkezményt alkalmazta, bírságot szabott ki.

56. A Kbt. 165. § (6) bekezdés a) pontja szerint a Döntőbizottság a jogsértés megállapítása mellett bírságot szab ki, ha a jogsértés a közbeszerzési eljárás jogtalan mellőzésével valósult meg.

A Kbt. 165. § (7) bekezdése alapján a Kbt. 165. § (6) bekezdésben meghatározott bírság összege – a Kbt. 165. § (11) bekezdésben foglaltak figyelembevételével – a közbeszerzési eljárás becsült értékének, illetve részajánlattétel esetén a jogorvoslattal érintett rész értékének, a közbeszerzési eljárás jogtalan mellőzése esetén a szerződés értékének legfeljebb 15%-a.

A Kbt. 165. § (11) bekezdése szerint a Döntőbizottság annak eldöntésében, hogy indokolt-e a bírság kiszabása, valamint a bírság összegének – továbbá a 62. § (1) bekezdés q) pont szerinti jogsértés megállapítása esetén az eltiltás időtartamának – megállapításában az eset összes körülményét, így különösen

- a) a jogsértés súlyát,
- b) a közbeszerzés tárgyát és értékét,
- c) a jogsértésnek a közbeszerzési eljárást lezáró döntésre gyakorolt befolyását,
- d) az e törvénybe ütköző magatartásnak az adott közbeszerzés vonatkozásában történt ismételt tanúsítását,
- e) a jogsértés megtörténte és a jogorvoslati eljárás megindítása között eltelt hosszú időtartamot,
- f) támogatásból megvalósult beszerzés esetén azt a körülményt, ha a jogsértéshez más szerv eljárásában a támogatás visszafizetésére vonatkozó szankció kapcsolódhat figyelembe veszi. A bírság összegének és az eltiltás időtartamának megállapításakor figyelembe kell venni azt is, ha a jogsértés nyilvánvalóan szándékos volt.

A Döntőbizottság a jelen esetben a bírság kiszabását nem mérlegelhette, mivel a Kbt. a megállapított jogsértésre tekintettel kötelezően rendeli el a bírság alkalmazását. A

Döntőbizottság a bírság mértékének megállapítása során figyelembe vette a beszerzés tárgyát, a jogtalan mellőzéssel érintett szerződés értékét (nettó 24.714.640.-Ft). Figyelemmel volt arra, hogy a jogsértés nem reparálható, és a szerződés teljesedésbe ment. Mérlegelte továbbá, hogy a támogatásból megvalósult beszerzésekre tekintettel a jogsértéshez más szerv eljárásában a támogatás egésze, vagy annak egy részének visszafizetésére vonatkozó szankció kapcsolódhat.

Mindezen szempontokat összességében mérlegelve a Döntőbizottság a rendelkező részben megállapított összegű bírságot tartotta indokoltnak a megállapított jogsértés miatt.

57. A Kbt. 145. § (3a) bekezdése szerint a Döntőbizottság hatáskörébe tartozik a Kbt. 137. § (1) bekezdése szerinti jogsértés alapján a szerződés semmisségének megállapítása, valamint a Kbt. 137. § (3) bekezdésben foglalt körülmények alapján annak megállapítása, ha a Kbt. 137. § (1) bekezdése szerinti jogsértéssel érintett szerződés nem semmis.

58. A Kbt. 165. § (2) bekezdés g) pontja szerint a Döntőbizottság határozatában: g) hivatalból megállapítja a 137. § (1) bekezdésében meghatározott jogsértés esetén a szerződés semmisségét vagy a 137. § (3) bekezdésében foglalt feltételek fennállása esetén azt, hogy az érintett szerződés nem semmis.

59. A Kbt. 137. § (1) bekezdése a) pontja szerint semmis a szerződés, ha azt a közbeszerzési eljárás jogtalan mellőzésével kötötték meg.

A Kbt. 137. § (3) bekezdése szerint a Kbt. 137. § (1) bekezdéstől eltérően a szerződés nem semmis, ha kiemelkedően fontos közérdek fűződik a szerződés teljesítéséhez. A szerződéshez közvetlenül kapcsolódó gazdasági érdek (így különösen a késedelmes teljesítésből, az új közbeszerzési eljárás lefolytatásából, a szerződő fél esetleges változásából vagy az érvénytelenségből következő kötelezettségekből eredő költség) nem tekinthető kiemelkedően fontos közérdeknek, a szerződés érvényességéhez fűződő további gazdasági érdekek pedig kizárólag akkor, ha a szerződés érvénytelensége aránytalan következménnyel járna.

60. A Döntőbizottság a Kbt. 145. § (3a) bekezdésében foglalt hatáskörében a 165. § (2) bekezdés g) pontjára tekintettel megállapította, hogy a beszerzés tárgya szerinti vállalkozási szerződés a Kbt. 137. § (1) bekezdésétől eltérően nem semmis, figyelemmel a Kbt. 137. § (3) bekezdésére tekintettel. A Döntőbizottság e körben megállapította, hogy a jogorvoslati eljárással érintett szerződés teljesítéséhez kiemelkedően fontos közérdek fűződik, tekintettel arra, hogy a beszerző közérdekű egészségügyi feladatának ellátását szolgálja az érintett épület, mely épület egyebekben a beszerző aktív belgyógyászati betegellátását szolgálja több tízezer lakost érintő területi ellátási kötelezettségének teljesítése körében.

61. A Kbt. 165. § (7a) bekezdése szerint a Kbt. 137. § (1) bekezdése szerinti jogsértés megállapítása esetén, ha a Döntőbizottság megállapítja, hogy a szerződés a Kbt. 137. § (3) bekezdésében foglalt feltételek fennállására tekintettel nem semmis, a (6)-(7) bekezdésben foglaltakon túl további bírságot szab ki, amelynek összege – az eset összes körülményét figyelembe véve – legfeljebb a szerződés értékének 15%-a.

A Döntőbizottság a Kbt. 165. § (7a) bekezdése alapján, az érvénytelenség jogkövetkezményeként további, a rendelkező részben megállapított összegű bírságot szabott ki a beszerzővel szemben. A Döntőbizottság az eset összes körülményét figyelembe vette a bírság összegének megállapítása során mérlegelte a szerződés tárgyát, a szerződés értékét, valamint azt, hogy a beszerző által lefolytatott beszerzési eljárás keretében három gazdasági szereplőt egyidejűleg ajánlattételre hívott fel, és végül a legalacsonyabb ajánlati árat ajánló

vállalkozóval kötött szerződést. Ezen szempontokat összességében mérlegelve a Döntőbizottság a rendelkező részben megállapított összegű bírságot tartotta indokoltnak a nem semmis szerződés jogkövetkezményeként.

62. A Döntőbizottság a Kbt. 145. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó, az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény 126. § (2) bekezdése alapján rendelkezett az eljárási költségekről.

63. A Döntőbizottság hatásköre és illetékessége a Kbt. 145. § (2)-(6) bekezdésein alapul.

64. A határozat közigazgatási perben történő elbírálását a Kbt. 170. §-a biztosítja.

65. A Döntőbizottság tájékoztatja a feleket, hogy jelen határozat közigazgatási perben történő felülvizsgálatára a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 12. § (2) bekezdés a) pontja és a 13. § (11) bekezdése szerint a Fővárosi Törvényszék kizárólagosan illetékes. A jogi képviselő a Kp. 27. § (1) bekezdése alapján kötelező. A kereseti kérelem elektronikus úton történő benyújtása az elektronikus ügyintézés és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló 2015. évi CCXXII. törvény 9. § (1) bekezdése és a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 608. § (1) bekezdése alapján kötelező.

Budapest, 2019. április 10.

Dr. Kéri Krisztina sk
közbeszerzési biztos

Berekméri Ágnes sk
közbeszerzési biztos

Dr. Puskás Sándor sk
közbeszerzési biztos

A kiadmány hitelül:

Liszi Barbara
közszolgálati ügykezelő

Kapják:

1. Dr. Zombori Gábor Pál (KRID: 540329397)
2. Dr. Hargitai László (KRID: 18249585)
3. A.F.T.-2000. Ipari és Kereskedelmi Kft. (KRID: 11872933)
4. Közbeszerzési Hatóság Titkárság (KRID: 243778177)